cod. 722, 1c

vii. deriuatiua ueniunt a tb̄ genitiuis p̄mitiuoꝝ pro
nominū. A genitiuo p̄me p̄sone qui ē mei. deriuatur unū
possessiuum. meus. mea. meū. ⁊ a genitiuo plurali eiđ p̄sone.
q̄ ē nr̄m ł nr̄i. deriuat̄ unū possessiuū nr̄. nr̄a. nr̄m. ⁊ unū
gentile nr̄as nr̄atis. ⁊ a genitiuo scđe tui. tuus. tua. tuū. A plu
rali scđe p̄sone ur̄m ł ur̄i. ur̄ ⁊ ur̄as. A tcia p̄sona sui. suus
sua. suū. Hec autē deriuatiua p̄noīa uocant̄ possessiua. q̄r
possessionē significant. ⁊ h̄nt duas p̄sonas. unā possessoris in
trinsec9. aliā possessionis extrinsec9. duo gn̄a. duos numeros. Unde
intrinsec9 p̄sone intelligunt̄. in quib9 ge. nri p̄mitiuoꝝ s̄t. ⁊ gn̄a
intrinsec9 uero distinguunt ea p̄ gn̄ib; nōīū q̄b9 adiunguntur.
m̄s seruus. mea ancilla. Sic ⁊ numer̄. Meus intrinsec9 singl̄aris ē
numi. ⁊ extrinsec9. mei meoꝝ intrinsec9 singl̄aris. Itē tuus. Suus
uero tā singularis. quā plural̄ ē numi intrinsec9. Nr̄ ur̄. nr̄as ur̄as.
intrinsec9 est plural̄ extrinsec9 singl̄aris. Nr̄as ur̄as. ideo a plurali de
riuant̄. q̄r patria ł gen9 unius ē ē n̄ pot̄. Sciendū quoq; q̄ p̄noīa n̄
h̄nt uocatiuū n̄ quatuor. tu. m̄s. nr̄. nr̄as. Persone p̄nominū s̄t
tres. p̄ma. scđa. tcia. Prima quidē ⁊ scđa singl̄ares uoces h̄nt.
tcia uero plures. Hunc ostendit̄ late patens. tcia p̄sona. In cui9 lo
cū nomī plerūq; ponim9. ut ego. ⁊ tu. ⁊ cicero. n̄ demonstratione
ł relatione egeat. ut ego. ⁊ tu. ⁊ ille. Necessē ē oīa p̄noīa tā h̄re gn̄a.
ł in una eadēq; uoce ꝯfusa. ł in diuisis distincta tminationib9.
Figura p̄nominū simplex ē aut ꝯposita. Sed n̄ ꝯponunt̄ n̄ ta
iste. hic. is. Idē ꝯponitur ab is. ⁊ ab adūbio demū. q in masculi
no p̄duc̄ i. in neutro corripitur. Ubi ⁊ ꝯpositio geminat̄ iden
tidē. hoc ē idē. ⁊ idē. Cui9 nominatiuus plural̄ masculini. ⁊ datiuus ⁊
ablatiuus omniū generū. p̄ duas. ii. ł p̄ e. ł p̄ i. debent scbi. ut iiđm.
idē. ł eidē. iisdē. ł eisdē. que tm̄ p̄ unā i. p̄ferunt̄ idē. isdē. Iste
⁊ hic ut[...] ꝯponi p̄ eos cas9 q in c. desinunt absq; datiuo. ut istic.
istec. istuc. istunc. istinc. istanc. Sed mag9 p̄ apocopen p̄ferunt̄. nec
aspiration̄ seruant. quom nec illuc illic. Composita autē seruant.
ab huc. ab hinc. Addit quoq; ⁊ te. ⁊ pte. ⁊ ce. syllabice s̄t adiectio
nes. n̄ ꝯpositiones. Adiungit̄ autē met. oīb9 casib9 p̄me p̄sone. ut
egomet. meimet. scđe p̄sone tantū obliquis ut tuimet. Nōiatiuo ideo
non addit̄ met. ne dubitationē faciat. q̄r ubi ē ⁊ tumet. Itaq;
assumit breuē te. ut tutte. ł temet. ut tutemet. In p̄lri nūo
oīb9 casib9 adiungit̄ met. absq; genitiuo. Tercie quoq; p̄sone simult̄
adiungit̄ ut suimet. sibimet. Ipse quoq; adiungit̄ trib9 p̄sonis. ut

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. 722.1, 5r – Glossary of plants, Summarium Heinrici (fragment)
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-qfu1/1338/18213)